

დანიელის წიგნი — ას ოთხმოცდაშვიდი

ლომის გამოცხადება: პანიუმიდან საბოლოო დაბეჭდვამდე

Jeff Pippenger

2024-04-17

როდესაც იესო წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებას ხსნის, იგი წარმოდგენილია როგორც იუდას ტომის ლომი; და კესარია ფილიპეში იუდას ტომის ლომმა დაიწყო იმის გახსნა, „რომ ის უნდა წასულიყო იერუსალიმში, და ბევრი ეტანჯა უზუცესთაგან, მღვდელმთავართაგან და მწიგნობართაგან, და მოკლულიყო, და მესამე დღეს აღმდგარიყო.“ ეს ჭეშმარიტებები თანხვდება იმ უწყებას, რომელიც მან გახსნა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამის დასაწყისში, და შემდეგ კვლავ იმავე პერიოდის დასასრულს. ეს ჭეშმარიტებები თანხვდება იმ უწყებას, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით.

როცა იგი ამ ჭეშმარიტებას ას ორმოცდაოთხ ათასს უხსნის, ამას აკეთებს „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგიის მეშვეობით, რადგან სწორედ იქ მოიპოვება ღვთის სასუფეველის „გასაღებები“. ეს ჭეშმარიტებანი უნდა შეიქამოს, რადგან ისინი ღვთის სასუფეველის გასაღებებია, ხოლო ღვთის სასუფეველი მის ხალხში უნდა იყოს.

ხოლო როდესაც ფარისევლებმა ჰკითხეს, როდის მოვიდოდა ღვთის სასუფეველი, მან მიუგო მათ და უთხრა: ღვთის სასუფეველი ხილული ნიშნებით არ მოვა; და არც იტყვიან: აჰა, აქ არის! ან: აჰა, იქ არის! რადგან, აჰა, ღვთის სასუფეველი თქვენშია.
ლუკა 17:20, 21.

ეშმაკებსაც სწამთ და ძრწიან კიდეც, რადგან საკმარისი არ არის მხოლოდ „ჭეშმარიტების“ დაჯერება. იგი შენს ნაწილად უნდა იქცეს, როგორც შექმული ხორციელი საზრდო ხდება. მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე არსებულ ისტორიაში იუდას ტომის ლომი ხსნის იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ახლო მომავალში მოსალოდნელ საკვირაო კანონს უკავშირდება, და ეს ჭეშმარიტებები ბეჭედს ასვამს ბრძენ ქალწულთა შუბლზე, მოახლოებული კრიზისის წინ. იუდას ტომის ლომმა სრულად იცოდა მათეს მეთექვსმეტე თავის მოწმობა, და მისი სტუმრობა კესარია ფილიპეში თანხვდებოდა დანიელის მოწმობას პანიუმის შესახებ; მან ასევე იცოდა, რომ ჯვრის ჩრდილი, რომლის ქვეშაც იგი და მისი მოწაფე კესარია ფილიპეში იდგნენ, წარმოადგენდა მომავალი საკვირაო კანონის ჩრდილს მისი უკანასკნელი დღის ხალხის ისტორიაში.

ამ დროიდან იესომ დაუწყო თავის მოწაფეებს გამოცხადება, რომ უნდა წასულიყო იერუსალიმში, და მრავალი ტანჯვა დაეთმინა უზუცესთაგან, მღვდელმთავართაგან და მწიგნობართაგან, და მოკლულიყო, და მესამე დღეს აღმდგარიყო. მაშინ პეტრემ განზე წაიყვანა იგი და დაუწყო შერისხვა, ამბობდა: ღმერთმა დაგიფაროს, უფალო; ეს არ შეგემთხვევა შენ. ხოლო მან, მიბრუნდა და უთხრა პეტრეს: განმეშორე, სატანა; შენ ცდუნება ხარ ჩემთვის, რადგან არა ღმრთისას ფიქრობ, არამედ კაცთას. მაშინ

იესომ უთხრა თავის მოწაფეებს: თუ ვინმეს სურს გამომყვეს, უარყოს თავისი თავი, აიღოს თავისი ჯვარი და გამომყვეს მე. რადგან ვისაც სურს თავისი სიცოცხლე იხსნას, დაკარგავს მას; ხოლო ვინც ჩემი გულისათვის დაკარგავს თავის სიცოცხლეს, ჰპოვებს მას. რადგან რას არგებს კაცს, მთელი ქვეყნიერებაც რომ შეიძინოს და თავისი სული დაიღუპოს? ან რას მისცემს კაცი თავისი სულის სანაცვლოდ? რადგან კაცის ძე მოვა თავისი მამის დიდებით თავის ანგელოზებთან ერთად, და მაშინ მიუზღავს თითოეულს მისი საქმეებისამებრ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: აქ მდგომთაგან ზოგიერთნი არ იგემებენ სიკვდილს, ვიდრე იხილავენ კაცის ძეს, მომავალს თავისი სასუფეველით. მათე 16:21–28.

პირველი და, მაშასადამე, პირველი ხსენების წესის საფუძველზე, უმნიშვნელოვანესი რამ, რაც იესომ თავის მოწაფეებს ჯვრის ტანჯვათა შესახებ უთხრა, ის იყო, რომ თუ მის გაყოლას აირჩევდნენ, საჭირო იქნებოდა, საკუთარი ჯვარი აეღოთ. და უაიტი ნათლად აცხადებს, რომ ჯვარი ასევე უღელია. უღელიცა და ჯვარიც ადამიანის პირადი ნების სიმბოლოებია, და ყოველივე დამოკიდებულია ნების სწორ აღსრულებაზე. ძალა, რომელიც ღმერთის ტაძარს ამაგრებს, არის კრავი, რომელიც დაკლულ იქნა და „სვეტზე“ იყო ჩამოკიდებული. დაკლული კრავი წარმოადგენს ქვედა, ხორციელ ბუნების ჯვარცმას, ხოლო „სვეტი“, რომელზედაც მკვდარი ხორცი არის ჩამოკიდებული, ნებაა. ქრისტემ გვიჩვენა თავისი მაგალითი, თუ როგორ უნდა ვძლიოთ: იმით, რომ თავის ნებას მუდამ მამის ნებას უმორჩილებდა; და ამ საქმის აღსასრულებლად იგი დაჯდა ტახტზე თავის მამასთან ერთად. ძლევის სიმბოლოა სვეტზე ჩამოკიდებული დაკლული კრავი. ყველა ეს ჭეშმარიტება უშუალოდ უკავშირდება მათ, ვინც პეტრედ არიან წარმოდგენილნი.

ფილადელფიისადმი, რომელიც ექსეტერის კარვით არის წარმოდგენილი, ნათქვამია:

ვინც გაიმარჯვებს, მას სვეტად დავადგენ ჩემი ღმერთის ტაძარში, და იგი აღარასოდეს გავა გარეთ; და დავაწერ მასზე ჩემი ღმერთის სახელს, და ჩემი ღმერთის ქალაქის სახელს, ახალი იერუსალიმისა, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ჩემი ღმერთისაგან; და დავაწერ მასზე ჩემს ახალ სახელს. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:12, 13.

ვინც გაიმარჯვებს, როგორც ქრისტემ გაიმარჯვა, იგი მიიღებს ახალ სახელს, როგორც სიმონ ბარჯონამ მიიღო, და იქცევიან სვეტად ღვთის ტაძარში, ისევე როგორც ქრისტე არის დაკლული კრავი, რომელიც ეკიდა სვეტზე ღვთის ტაძარში. როდესაც ისინი გაიმარჯვებენ, როგორც ქრისტემ გაიმარჯვა, ისინიც დასხდებიან ტახტზე ზეციურ ადგილებში, როგორც ქრისტე დაჯდა.

ლაოდიკეას, რომელსაც უოტერთაუნის კარავი წარმოადგენს, ნათქვამია:

აჰა, ვდგავარ კართან და ვაკაკუნებ: თუ ვინმე მოისმენს ჩემს ხმას და კარს გამიღებს, შევალ მასთან და ვივახშმებ მასთან, და ისიც ჩემთან. გამარჯვებულს მივანიჭებ ჩემთან ერთად ჩემს ტახტზე დაჯდომას, როგორც მე გავიმარჯვე და დავჯექი ჩემს მამასთან მის ტახტზე. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:20–22.

პირველი ჭეშმარიტება, რომელიც იესომ მოწაფეებს უთხრა, როდესაც მან ჯვრის ტანჯვათა გამოცხადება დაიწყო, იყო ის ჭეშმარიტება, რომ ადამიანებმა უნდა სძლიონ ზუსტად ისე, როგორც მან თვითონ მისცა ძლევის მაგალითი. ადამიანებმა ჯვარს უნდა აცვან ხორცი მის ვნებებსა და გულისთქმებთან ერთად. როდესაც ეს აღსრულდება, ისინი ზეციერ ადგილებში დასხდებიან.

მაშინაც კი, როცა ცოდვებში მკვდარნი ვიყავით, გაგვაცოცხლა ქრისტესთან ერთად (მადლით ხარტ ხსნილნი) და მასთან ერთად აღგვადგინა, და ქრისტე იესოში ზეციერ ადგილებში მასთან ერთად დაგვსხა. ეფესელთა 2:5, 6.

ჯვარცმის ჭეშმარიტების წარდგენის შემდეგ, პირადი პასუხისმგებლობის თვალსაზრისით, იუდას ტომის ლომმა დაუმატა კიდევ ერთი ჭეშმარიტება, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება.

რადგან რა სარგებელი ექნება ადამიანს, თუ მთელ ქვეყნიერებას შეიძენს და თავის სულს კი დაჰკარგავს? ან რას მისცემს ადამიანი სანაცვლოდ თავისი სულისა? რადგან ძე კაცისა მოვა თავისი მამის დიდებით თავის ანგელოზებთან ერთად; და მაშინ მიუზღავს თითოეულს მისი საქმეებისამებრ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: აქ მდგომარეთაგან ზოგიერთნი არ იგემებენ სიკვდილს, ვიდრე იხილავდნენ ძეს კაცისას, მომავალს თავის სასუფეველში. მათე 16:26–28.

როცა შუალამის ძახილის უწყება იუდას ტომის ლომის მიერ გაიხსნება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დასკვნით პერიოდში, იქნებიან ზოგნი, რომელნიც არ მოკვდებიან. შემდეგ მან კონკრეტულად მიმართა ას ორმოცდაოთხი ათასს, თავის უკანასკნელი დღეების ხალხს, რომელნიც სიკვდილს არ იგემებენ. ამიტომ, კესარია ფილიპეში მისი სტუმრობიდან ექვსი დღის შემდეგ, იუდას ტომის ლომმა გახსნა ჭეშმარიტება, რომელსაც უნდა გაემტკიცებინა მისი მოწაფეები ჯვრის მოახლოებული კრიზისისთვის, თუმცა უფრო მნიშვნელოვანად იგი მოახლოებულ საკვირაო კანონს ეხებოდა.

და ექვსი დღის შემდეგ იესომ წაიყვანა პეტრე, იაკობი და იოანე, მისი ძმა, და აიყვანა ისინი განმარტოებით მაღალ მთაზე. და იცვალა ფერი მათ წინაშე: მისი სახე მზესავით გაბრწყინდა, ხოლო მისი სამოსელი ნათელივით თეთრი გახდა. და, აჰა, გამოეცხადნენ მათ მოსე და ელია, რომლებიც მას ესაუბრებოდნენ. მაშინ პეტრემ მიუგო და უთხრა იესოს: უფალო, კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა; თუ გნებავს, გავაკეთოთ აქ სამი კარავი: ერთი შენთვის, ერთი მოსესთვის და ერთი ელიასთვის. სანამ იგი ჯერ კიდევ ლაპარაკობდა, აჰა, ნათელმა ღრუბელმა დაჩრდილა ისინი; და, აჰა, გაისმა ხმა ღრუბლიდან, რომელმაც თქვა: ეს არის ჩემი საყვარელი ძე, რომლითაც მე სათნო ვარ; მას უსმინეთ. და ეს რომ მოისმინეს მოწაფეებმა, პირქვე დაემხნენ და ძალზე შეშინდნენ. მაშინ მივიდა იესო, შეეხო მათ და უთხრა: ადექით და ნუ გეშინიათ. და როცა თვალი ალაპყრეს, ვერავინ დაინახეს, იესოს გარდა მარტო. და როცა მთიდან ჩამოდიოდნენ, იესომ უბრძანა მათ და უთხრა: ეს ხილვა არავის უთხრათ, ვიდრე კაცის ძე მკვდრეთით აღდგებოდეს. და ჰკითხეს მას მისმა მოწაფეებმა: მაშ, რატომ ამბობენ მწიგნობრები, რომ ჯერ ელია უნდა მოვიდეს? იესომ პასუხად უთხრა მათ: ელია მართლაც პირველად მოვა და ყველაფერს

აღადგენს. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ, რომ ელია უკვე მოვიდა, და მათ ვერ იცნეს იგი, არამედ მოექცნენ მას ისე, როგორც უნდოდათ. ასევე კაცის მეც იტანჯება მათგან. მაშინ მოწაფეები მიხვდნენ, რომ იგი იოანე ნათლისმცემელზე ელაპარაკებოდა მათ. მათე 17:1–13.

ამ მონაკვეთში იუდას ტომის ლომი ხსნის იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ბეჭდავენ ას ორმოცდაოთხ ათასს უშუალოდ მადლის კარის დახურვის წინ, რადგან „ჟამი ახლოა“. მან პირველად ჯვრის ტანჯვა წარმოაჩინა და ეს გამოცდილება წარადგინა, როგორც განმსაზღვრელი განსხვავება ერთ ჯგუფსა, რომელიც უარს იტყოდა თავისი ნების გამოყენებაზე ხორცის ჯვარცმისათვის, და იმ ჯგუფს შორის, რომელიც ქრისტეს მაგალითს გაჰყვებოდა. შემდეგ მან მათ წარუდგინა, რომ ისინი წარმოადგენდნენ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ თაობას, როცა იქნებოდნენ ადამიანები, რომლებიც იცხოვრებდნენ 2001 წლის 11 სექტემბერს მომხდარი ამ ბეჭედახსნიდან მის დაბრუნებამდე.

შემდეგ მან წარუდგინა თავისი განდიდებული არსების ხილვა, და მასთან იყვნენ მოსე და ელია. დაბეჭდვის უწყება, რომელიც იხსნება, არის იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც დაკავშირებულია მოსესა და ელიასთან, და ეს უწყება გახსნას იწყებდა 2023 წლის ივლისში, როდესაც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე, რომლებიც არიან მოსე და ელია, თანდათანობით, სტრიქონი სტრიქონზე, დადგინდა იმ სიმბოლოებად, რომლებიც წარმოადგენდნენ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას. როდესაც სამმა მოწაფემ იხილა ხილვა და მოისმინა ღვთის ხმა, „პირქვე დაემხნენ და ძლიერ შეეშინდათ. და მივიდა იესო, შეეხო მათ და უთხრა: აღდექით და ნუ გეშინიათ.“

ხილვა, რომელიც იმ სამმა მოწაფემ იხილა, წარმოადგენს ქრისტეს დიდების ხილვას უკანასკნელ დღეებში და, შესაბამისად, სწორედ ის ხილვაა, რომელიც დანიელმა იხილა მეათე თავში.

და მე, დანიელმა, მხოლოდ მე ვიხილე ეს ხილვა; ხოლო კაცებმა, რომელნიც ჩემთან იყვნენ, ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათზე, ასე რომ გაიქცნენ დასამალავად. ამიტომ მე დავრჩი მარტო და ვიხილე ეს დიდი ხილვა, და არ დამრჩა ძალა ჩემში; რადგან ჩემი მშვენიერება გადამექცა ხრწნილებად, და ძალა ვერ შევინარჩუნე. და მაინც, მოვისმინე მისი სიტყვების ხმა; და როცა მოვისმინე მისი სიტყვების ხმა, პირქვე, სახით მიწისკენ, ღრმა ძილს მივეცი თავი. და აჰა, ხელი შემეხო მე, რომელმაც დამაყენა მუხლებზე და ხელისგულებზე. და მითხრა მან: ო, დანიელ, დიდად საყვარელო კაცი, შეიგნე სიტყვები, რომელთაც გეუბნები, და დადექი გამართულად; რადგან ახლა შენთან ვარ მოვლინებული. და როცა ეს სიტყვა მითხრა, მე ავდექი ცახცახით. მაშინ მითხრა მან: ნუ გეშინია, დანიელ; რადგან პირველი დღიდანვე, როცა გული განაწყვე, რათა შეგეგნო და დაგემდაბლებინა თავი შენი ღმერთის წინაშე, შენი სიტყვები შესმენილ იქნა, და მე მოვედი შენი სიტყვების გამო. დანიელი 10:7–12.

მათეს მეჩვიდმეტე თავში აღწერილი ფერისცვალების ხილვა არის დანიელის მეათე თავის სარკისებური ხილვა, რომელიც სრულდება მაშინ, როდესაც ეზეკიელის გამხმარი, მკვდარი ძვლები აღდგებიან. ეს ხილვა და მასთან დაკავშირებული უწყება

გამოავლენს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს: ერთს ექსეტერის კარავში, ხოლო მეორეს უოტერთაუნის კარავში, რომელიც არის იერემიას დამცინავთა კრებული და იოანეს სატანის სინაგოგა. როგორც დანიელის მოწმობაში ხილვის შედეგები იყო, ასევე აქაც: „როცა მოწაფეებმა ეს მოისმინეს, პირქვე დაემხვნენ და მეტად შეშინდნენ. და მივიდა იესო, შეეხო მათ და უთხრა: ადექით და ნუ გემინიათ.“ ორივე შემთხვევაში ხილვა იყო როგორც სმენითი, ისე ხილვითი, და ორივე მაგალითში შიში წარმოშვა. ორივე მოწმობაში გასაძლიერებლად საჭირო იყო „შეხება“.

ფერისცვალების ხილვა, სხვა საკითხებთან ერთად, იმის მტკიცებულებაც იყო, რომ ღვთის სიტყვა არასოდეს ცრუვდება; რადგან მათეს მეთექვსმეტე თავში, უკანასკნელ მუხლში, იესოს ნათქვამი ჰქონდა: „აქ მდგომარეთაგან ზოგნი არ იგემებენ სიკვდილს, ვიდრე არ იხილავენ მეს კაცისას, მომავალს თავისი სასუფეველით.“ ფერისცვალება იყო „ძე კაცისას“ თავისი სასუფეველით მოსვლის ილუსტრაცია.

„მოსე ფერისცვალების მთაზე ქრისტეს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების მოწმე იყო. იგი განასახიერებდა მათ, ვინც მართალთა აღდგომისას სამარხიდან გამოვლენ. ელია კი, რომელიც სიკვდილის ხილვის გარეშე იქნა ზეცად ატაცებული, განასახიერებდა მათ, ვინც ქრისტეს მეორედ მოსვლისას დედამიწაზე ცოცხლები იქნებიან და ვინც „შეიცვლებიან, უეცრად, თვალის დახამხამებაში, უკანასკნელი საყვირის ჟამს“; როცა „ამ მოკვდავმა უნდა შეიმოსოს უკვდავება“ და „ამ ხრწნადმა უნდა შეიმოსოს უხრწნელება“. 1 კორინთელთა 15:51–53. იესო შემოსილი იყო ზეცის ნათლით, როგორც გამოჩნდება მაშინ, როცა მოვა „მეორედ, უცოდველად, ხსნისათვის“. რადგან იგი მოვა „თავისი მამის დიდებით წმიდა ანგელოზებთან ერთად“. ებრაელთა 9:28; მარკოზი 8:38. ახლა აღსრულდა მაცხოვრის აღთქმა მოწაფეთადმი. მთაზე მომავალი დიდების სამეფო მცირე სახით იყო წარმოდგენილი,—ქრისტე როგორც მეფე, მოსე როგორც აღმდგარი წმიდების წარმომადგენელი, და ელია როგორც გარდაცვლილობის გარეშე გადაყვანილთა წარმომადგენელი.“ *The Desire of Ages*, 421.

დაბეჭდვის ჰემმარიტება მოიცავს იმ იდენტიფიკაციას, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან ისინი, ვინც წარმოდგენილნი არიან გამოცხადების მეშვიდე თავში, რომლებიც არ კვდებიან და წარმოდგენილნი არიან ელიასით; ხოლო გამოცხადების მეშვიდე თავში მოხსენიებული დიდი სიმრავლე არიან ისინი, ვინც წარმოდგენილნი არიან მოსესით, რომლებიც კვდებიან. ერთი ჯგუფი მოწოდებულია გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველ ხმაზე, ხოლო მეორე ჯგუფი მოწოდებულია გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმაზე.

შეხების შემდეგ, იესომ მოწაფეებს შემდგომი მითითება მისცა, როცა თქვა: „ნურავის მოუყვებით ამ ხილვას, ვიდრე კაცის ძე მკვდრეთით არ აღდგება.“ ფერისცვალების ხილვა, რომელიც არის სარკის ხილვა, და ესაიას ხილვა მეექვსე თავში, და პავლეს ხილვა, როცა მესამე ცაში იყო, და ეზეკიელის ხილვა ბორბლებზე ბორბლებში, იუდას ტომის ლომმა დაბეჭდა ქრისტეს აღდგომის შემდგომ დრომდე.

ქრისტეს აღდგომა წარმოადგენს იმ ორი მოწმის აღდგომას, რომლებიც თვით იმავე ხილვაში ქრისტესთან იყვნენ, და მათ უნდა აღმდგარიყვნენ 2023 წლის ივლისში. იმ

დროს ბეჭდით დალუქული უწყება უნდა გახსნილიყო გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმისა და ერთგულთა ორი ჯგუფისთვის და მოთავსებულიყო ქვეყნიერების დასასრულს ქრისტეს დიდების სარკისებრი ხილვის კონტექსტში.

დაბეჭდვის შესახებ უწყებაც განთავსდება გამოცხადების პირველი თავის პირველი სამი მუხლის კონტექსტში, სადაც გადმოცემულია კომუნიკაციის ჯაჭვი, რომელიც ღვთაებრივისა და ადამიანურის შეერთებას გამოხატავს, იმ თანმიმდევრული, ნაბიჯ-ნაბიჯ პროცესის სახით, რომლითაც დაბეჭდვის უწყება წარედგინება მათ, ვინც არის კანდიდატი, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასის შორის აღმოჩნდეს.

ეტაპობრივ-თანმიმდევრული პროცესი იყო: მამისაგან — მისადმი, ანგელოზ გაბრიელისადმი, იოანესადმი, ეკლესიებისადმი. საღმრთო მამისაგან — საღმრთო და კაცობრივი მისადმი, უცოდველი ქმნილებისადმი (გაბრიელი), დაცემული ქმნილებისადმი (იოანე), აზიაში მყოფი ეკლესიებისადმი (მსოფლიოსადმი). ხუთივე საფეხური მკაფიოდ არის განსაზღვრული იესო ქრისტეს გამოცხადების პირველივე ხსენებაში, და რომელიმე საფეხურის უარყოფა ყოველივეს უარყოფას ნიშნავს.

ამ გამოცხადებასთან თანხმობით მოწაფეებმა მაშინ ჰკითხეს იესოს: „მაშ, რატომ ამბობენ მწიგნობარნი, რომ პირველად ელია უნდა მოვიდეს?“ იესომ მიუგო და უთხრა მათ: „ელია ჩემმარტად პირველად მოვა და ყოველივეს აღადგენს. ხოლო მე გეუბნებით თქვენ, რომ ელია უკვე მოვიდა, და ვერ იცნეს იგი, არამედ უყვეს მას ყველაფერი, რაც იწებეს. ასევე კაცის ძეც იტანჯება მათგან.“ მაშინ მოწაფეები მიხვდნენ, რომ იგი მათ იოანე ნათლისმცემელზე ელაპარაკებოდა.

იოანე ნათლისმცემლისა და იოანე გამოცხადებლის წინასწარმეტყველური როლი ბეჭდვის უწყების ერთ ელემენტს წარმოადგენს, ხოლო ისინი, ვინც უოტერთაუნის კარავში სამუელ სნოუს უწყების უგულუბელყოფა აირჩიეს, წარმოადგენენ მათ, ვისაც არ სურს აღიაროს, რომ უფალი ირჩევს იმ ადამიანებს, რომელთა არჩევასაც თავად იწებებს. ის ხმა, რომელიც 1989 წელს იქნა არჩეული, რომელმაც პირველად გამოაქვეყნა თავისი უწყება 1776 წლიდან ორას ოცდაათი წლის შემდეგ, 1996 წელს, რომელიც იყო მცველი, რომელმაც ამოიკნო, რომ მესამე ვაი მოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, რომელმაც წარმოადგინა 2020 წლის 18 ივლისის ცოდვილი უწყება, ბეჭდვის უწყების ნაწილია, და მისი როლი წარმოდგენილია იოანე ნათლისმცემლით.

ჩვენ განვაგრძობთ ამ საკითხის შესწავლას შემდეგ სტატიაში.

„მე ვიხილე კრებული, რომელიც იდგა კეთილად დაცული და მტკიცედ განმტკიცებული, და არავითარ მხარდაჭერას არ აძლევდა მათ, ვინც სხეულის დამკვიდრებული რწმენის შერყევას ეძიებდა. ღმერთი მათ კეთილგანწყობით დაჰყურებდა. მე მეჩვენა სამი საფეხური — პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებები. ჩემმა თანმხლებმა ანგელოზმა თქვა: ‘ვაი მას, ვინც ამ უწყებებიდან ქვას დაძრავს ან ქინძისთავს შეარხევს. ამ უწყებათა ჭეშმარიტი გაგება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. სულთა ხვედრი იმაზეა დაკიდებული, თუ როგორ იქნება ისინი მიღებული.’ კვლავ ჩამომატარეს ამ უწყებებში, და მე ვიხილე, რა ძვირად შეეძინა ღვთის ხალხს თავისი გამოცდილება. იგი მოპოვებული იყო მრავალი ტანჯვითა და

სასტიკი ბრძოლით. ღმერთმა ისინი ნაბიჯ-ნაბიჯ წარამართა, ვიდრე არ დააყენა ისინი მყარ, უძრავ საფუძველზე. მე ვიხილე ადამიანები, რომლებიც მიუახლოვდნენ ამ საფუძველს და გამოიკვლიეს იგი. ზოგნი სიხარულით მაშინვე შედგნენ მასზე. სხვებმა დაიწყეს საფუძვლის დადანაშაულება. მათ სურდათ, რომ გაუმჯობესებები შეტანილიყო, და მაშინ ეს საფუძველი უფრო სრულყოფილი იქნებოდა და ხალხიც ბევრად უფრო ბედნიერი. ზოგნი ჩამოვიდნენ საფუძვილიდან, რათა იგი გამოეკვლიათ, და განაცხადეს, რომ იგი არასწორად იყო დაგებული. მაგრამ მე ვიხილე, რომ თითქმის ყველანი მტკიცედ იდგნენ საფუძველზე და შეაგონებდნენ მათ, ვინც ჩამოვიდა, შეეწყვიტათ თავიანთი ჩივილები; რადგან ღმერთი იყო მთავარი მშენებელი, და ისინი მის წინააღმდეგ იბრძოდნენ. მათ მოიხსენიეს ღვთის საკვირველი საქმე, რომელმაც ისინი ამ მყარ საფუძველამდე მიიყვანა, და ერთსულოვნად აღაპყრეს თვალი ზეცისკენ და ხმამაღლა ადიდეს ღმერთი. ამან იმოქმედა ზოგიერთზე მათგან, ვინც ჩიოდა და დატოვა საფუძველი, და მათაც, მდაბალი მზერით, კვლავ შედგნენ მასზე.“

„მე მივუბრუნდი ქრისტეს პირველი მოსვლის გამოცხადებას. იოანე გაიგზავნა ელიას სულითა და ძალით, რათა მოემზადებინა იესოს გზა. ისინი, ვინც იოანეს მოწმობა უარყვეს, იესოს მოძღვრებით არ ისარგებლეს. მათი წინააღმდეგობა იმ უწყებისადმი, რომელიც მის მოსვლას წინასწარმეტყველებდა, იქ დააყენა ისინი, სადაც ვეღარ შეეძლოთ ადვილად მიეღოთ უძლიერესი მტკიცებულება იმისა, რომ იგი მესია იყო. სატანამ ისინი, რომელთაც იოანეს უწყება უარყვეს, კიდევ უფრო შორს წაიყვანა — ქრისტეს უარყოფამდე და ჯვარცმამდე. ამით მათ თავიანთი თავი იმ მდგომარეობაში ჩააყენეს, სადაც ვერ მიიღებდნენ კურთხევას ორმოცდამეათე დღის დღეს, რომელიც მათ ასწავლიდა გზას ზეციური საწმიდრისაკენ. ტაძრის ფარდის გახევამ აჩვენა, რომ იუდეველთა მსხვერპლები და წესჩვეულებანი აღარ იქნებოდა მიღებული. დიდი მსხვერპლი შეწირულ იქნა და მიღებულიც იქნა, ხოლო სულიწმიდამ, რომელიც ორმოცდამეათე დღის დღეს გარდამოვიდა, მოწაფეთა გონება მიწიერი საწმიდრიდან ზეციურზე მიმართა, სადაც იესო თავისი საკუთარი სისხლით შევიდა, რათა თავის მოწაფეებზე მოეფინა თავისი შერიგების სიკეთენი. მაგრამ იუდეველები სრულ სიბნელეში დარჩნენ. მათ დაკარგეს მთელი ის ნათელი, რომელიც შეიძლებოდა ჰქონოდათ ხსნის გეგმის შესახებ, და კვლავაც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებსა და შესაწირავებს ენდობოდნენ. ზეციურმა საწმიდარმა მიწიერის ადგილი დაიკავა, თუმცა მათ ამ ცვლილების შესახებ არავითარი ცოდნა არ ჰქონდათ. ამიტომ ისინი ვერ ისარგებლებდნენ ქრისტეს შუამდგომლობით წმიდა ადგილას.“

„მრავალნი შიშით შეჰყურებენ იუდეველთა გზას ქრისტეს უარყოფასა და ჯვარცმაში; და როდესაც კითხულობენ მისი სამარცხვინო შეურაცხყოფის ისტორიას, ჰგონიან, რომ უყვართ იგი და რომ არ უარყოფდნენ მას, როგორც პეტრემ უარყო, არც ჯვარს აცვამდნენ, როგორც იუდეველებმა აცვეს. მაგრამ ღმერთმა, რომელიც ყველას გულს კითხულობს, გამოსაცდელად მოიტანა ის სიყვარული იესოსადმი, რომლის განცდასაც ისინი ამტკიცებდნენ. მთელმა ზეცამ უღრმესი ინტერესით ადევნა თვალი პირველი ანგელოზის უწყების მიღებას. მაგრამ მრავალნი, რომელნიც ამტკიცებდნენ, რომ უყვართ იესო, და ცრემლებს ღვრიდნენ, როცა ჯვრის ამბავს კითხულობდნენ, დასცინოდნენ მისი მოსვლის

კეთილ უწყებას. ნაცვლად იმისა, რომ სიხარულით მიეღოთ ეს უწყება, ისინი აცხადებდნენ, რომ იგი ცდუნება იყო. მათ შეიძულებს ისინი, ვისაც მისი გამოცხადება უყვარდა, და ეკლესიებიდან განდევნეს ისინი. რომელთაც უარყვეს პირველი უწყება, ვერ მიიღეს სარგებლობა მეორითაც; არც შუადამის ძახილმა მოუტანა მათ სარგებლობა, რომელიც უნდა მოემზადებინა ისინი, რათა რწმენით იესოსთან ერთად შესულიყვნენ ზეციური საწმიდრის უწმინდესში. და რადგან უარყვეს ეს ორი წინამავალი უწყება, ისე დააბნელეს თავიანთი გონება, რომ ვერ ხედავენ ვერავითარ ნათელს მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც უჩვენებს გზას უწმინდესისაკენ. მე ვიხილე, რომ როგორც იუდეველებმა ჯვარს აცვეს იესო, ასევე ნომინალურმა ეკლესიებმა ჯვარს აცვეს ეს უწყებანი; ამიტომ მათ არა აქვთ ცოდნა უწმინდესისკენ მიმავალი გზისა და ვერ იღებენ სარგებლობას იქ იესოს შუამდგომლობიდან. იუდეველთა მსგავსად, რომლებიც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლს სწირავდნენ, ისინიც თავიანთ უსარგებლო ღოცვებს აღუვლენენ იმ განყოფილებას, რომელიც იესომ დატოვა; და სატანა, ამ მოტყუებით კმაყოფილი, იღებს რელიგიურ სახეს და ამ თავის თავსკენ იზიდავს ამ სახელით ქრისტიანთა გონებას, მოქმედებს რა თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, რათა თავის მახეში მტკიცედ დაამწყვდიოს ისინი. ზოგს ის ერთი გზით აცდუნებს, ზოგს კი — სხვაგვარად. მას სხვადასხვაგვარი საცდური აქვს გამზადებული სხვადასხვა გონებაზე ზემოქმედებისთვის. ზოგნი შიშით შეჰყურებენ ერთ მოტყუებას, მაშინ როცა მეორეს ადვილად იღებენ. სატანა ზოგს სპირიტუალიზმით აცდუნებს. იგი აგრეთვე მოდის როგორც ნათლის ანგელოზი და ცრუ რეფორმაციების მეშვეობით ავრცელებს თავის გავლენას მთელს ქვეყანაში. ეკლესიები აღტაცებულნი არიან და ფიქრობენ, რომ ღმერთი მათთვის სასწაულებრივად მოქმედებს, მაშინ როცა ეს სხვა სულის მოქმედებაა. ეს აღგზნება გადაივლის და მსოფლიოსაც და ეკლესიასაც უწინდელზე უარეს მდგომარეობაში დატოვებს.“

„ვიხილე, რომ ღმერთს ჰყავს გულწრფელი შვილები სახელობით ადვენტისტებსა და დაცემულ ეკლესიებში; და ვიდრე წყლულები გადმოიღვრებოდა, მსახურები და ხალხი გამოძახებულნი იქნებიან ამ ეკლესიებიდან და სიხარულით მიიღებენ ჭეშმარიტებას. სატანამ ეს იცის; და ვიდრე მესამე ანგელოზის დიდი შეძახილი გაისმოდა, ის აღძრავს მღელვარებას ამ რელიგიურ წრეებში, რათა მათ, ვინც ჭეშმარიტება უარყვეს, იფიქრონ, რომ ღმერთი მათთან არის. მას იმედი აქვს, მოატყუოს გულწრფელნი და მიიყვანოს ისინი იმ აზრამდე, რომ ღმერთი კვლავაც მოქმედებს ეკლესიების სასარგებლოდ. მაგრამ ნათელი გაბრწყინდება, და ყველა გულწრფელი დატოვებს დაცემულ ეკლესიებს და თავის ადგილს დაიკავებს ნაშთთან ერთად.“ Early Writings, 258–261.